

บรรณานุกรม

1. Plano, Jack C., and others. Political Science Dictionary.
Illinois : The Dryolen Press, 1973.
2. ไพบูลย์ ช่างเรียน. "การเพิ่มรายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่น : กรณีศึกษา
เทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์
25 (ตุลาคม 2528) : 546.
3. ประสิทธิ์ พรรณพิสุทธิ์. "ทำดีและพฤติกรรมกรรเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนใน
การปกครองแบบสุขาภิบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีสุขาภิบาลพุทธไธสง
จังหวัดบุรีรัมย์." วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 11 (มกราคม 2514) :
47.
4. วิทยา นภาศิริกุลกิจ. การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.
5. ชำนาญ ชูบุรณ. การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจทางการปกครองของ
กฎหมายไทย. พระนคร : โรงพิมพ์วิบูลย์กิจ, 2497.
6. รุ่งฤทธิ์ ศยามานนท์. นโยบายรัฐบาลไทย พ.ศ. 2475 - 2519.
กรุงเทพมหานคร : แผนกรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
7. ชวงศ์ ฉายะบุตร. "ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น."
ใน บทความและรายงานการสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการปกครอง
ท้องถิ่น. พระนคร : โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย,
2509.

8. Lokard, Duane. "Local Government" In International Encyclopaedia of Social Science, Vol. 9 New York : The Macmillan Company & The Free Press, 1972.
9. Robson, William A. "Local Government" In Encyclopaedia of Social Science. Vol. 10 New York: The Macmillan Company, 1953.
10. Chambers's Encyclopaedia. Vol. 8. London : Pergamon Press Ltd., 1967.
11. Clarke, John J. Outline of Local Government of The United Kingdom. London : Sir Issac Pitman & Sons LTD., 1975.
12. Wit, Danial. A Comparative Survey of Local Government and Administration, Bangkok : Kurusapha, 1976.
13. Holloway, William V. State and Local Government in the United States. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1951.
14. วีระ เสภาโกบุตร. "ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาชุมชนกับการปกครองท้องถิ่น." ใน บทความและรายงานการสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น. พระนคร : โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2509.
15. ปรีชาน คงฤทธิศึกษากร. การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2526.

16. ประหยัด หงษ์ทองคำ. "เทศบาล : สถาบันหลักของการปกครองตนเองของประชาชน" ใน นิตยสารท้องถิ่น ปีที่ 25 ฉบับที่ 12 (ธันวาคม 2528) : 4 - 5.
17. ทนง ทินกร ณ อยุธยา. "ทฤษฎีการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยและประเทศไทยค้อยพัฒนา" คำบรรยาย คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. (ชดส่าเนา)
18. ทิมภัทร กำดัง เอก. "แนวความคิดในการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นไทย 2518 - 2521" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
19. Berlo, David K. The Process of Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1960.
20. Hovland, Carl J.; Janis, Irving L.; and Kelly, Harold H. Communication and Persuasion. New Haven: Yale University Press, 1953.
21. Cherry, Colin. On Human Communication. New York : Wiley, 1957.
22. Osgood, Charles E. อ้างถึงใน ธนวดี บุญสี "ทฤษฎีและแบบจำลองพื้นฐานทางการสื่อสาร" ใน หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
23. Rogers, Everett M., and Shoemaker, F. Floyd. Communication of Innovations. New York : The Free Press, 1971.

24. Weaver, Warren W. quoted in Shannon, Claude E., and Weaver, Warren W. The Mathematical Theory of Communication. Urbana, Ill. : University of Illinois Press, 1949.
25. Laswell, Harold D. "The Structure and Function of Communication in Society." in Reader in Public Opinion and Communication, eds. Berelson, Bernard and Janowitz, Morris. New York : The Free Press, 1966.
26. Miller, George A. Language and Communication. New York : McGraw-Hill, 1951.
27. Sapir, Edward. "Communication" Encyclopaedia of the Social Sciences. Vol. 4 E.R.A. Seligman and A. Johnson, eds. New York : Macmillan, 1933.
28. Gerbner, George. "On Defining Communication ; Still Another View" Journal of Communication. 16 (2), (June 1966) : 102.
29. ปรมะ สดะ เวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จรัสการพิมพ์, 2530.
30. เสถียร เขยประทีป. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยา-การพิมพ์, 2528.
31. Rogers, Everett M. "Communication Channels" in Handbook of Communication, Chicago : Rand McNelly, 1978.

32. Katz, Elihu and Lazarsfeld, Paul F. Personal Influence.
New York : The Free Press, 1955.
33. Schramm, Wilbur. Mass Media and National Development.
Stanford, California : Stanford University Press, 1964.
34. McBride's Commission. Many Voices, One World. Paris :,
UNESCO (Kogan Page), 1980. อ้างถึงใน สมควร กวีระ
"บทบาทหน้าที่ของการสื่อสาร" ใน หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสาร
การสอนชุดวิชา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
35. Carribbean Food and Nutrition Institute, Kingston, Jamaica.
"The Uses of Media in Food and Nutrition Program :
Guidelines for Planner and Decision Makers" N.P.,
1976.
36. เสน่ห์ นนทโชติ. การสื่อสารทางการ เมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
ประชาชนในชุมชนชนบทไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
การปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
37. ด้กขณา มนธาคุศลิน. "การเผยแพร่ข่าวสารด้านการสาธารณสุขมูลฐานด้วยเอกสาร
เผยแพร่ เรื่องอนามัยครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์จากการให้เอกสารเผยแพร่"
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชา
การประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
38. ธนพล ไล้สุวรรณ. ประสิทธิภาพของเสียงความส่ายที่มีต่อความรู้ ความเข้าใจ
ของประชาชน เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล" วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

39. บุญเลิศ ศุภดิถก. "สื่อมวลชนและการพัฒนาประเทศ" วารสารธรรมศาสตร์
7 (กรกฎาคม 2520) : 32.
40. วุฒิชัย จ่านงค์. พฤติกรรมศาสตร์ศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
ไอเดียนส์ไตร์, 2523.
41. Schramm, Wilbur. Men Message and Media : A look at Human
Communication. New York : Harper & Row Publisher, 1973.
42. Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication.
New York : The Free Press, 1960.
43. ศิริชัย ศิริกายะ และ จุมพล รอดคำดี. การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชน
ในชนบท. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2527.
44. ไพรัตน์ เตชะรินทร์. การบริหารงานพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์-
ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

เทศบาลตำบลกันตัง

ประวัติและสภาพทั่วไป

อำเภอกันตัง อยู่ติดกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ด้านตะวันตกอยู่ทีเส้นรุ้งที่ 7-8 องศา และเส้นแวงที่ 99-100 องศา อยู่ห่างทิศใต้ของตัวจังหวัดศรีห่าง 25 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครระยะทางรถไฟ 850 กิโลเมตร ทางรถยนต์ 1,176 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 600 ตารางกิโลเมตร หรือ 375,000 ไร่ เป็นอำเภอที่มีความเจริญและสุขสมบูรณ์มาแต่โบราณ และเป็นที่ตั้ง เมืองศรีห่างมาก่อน ปัจจุบันยังมีหลัก เมือง ประดิษฐานอยู่ที่ตำบลควนธานี

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้พระยารัชฎานุประดิษฐ์ (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) มา เป็นผู้ว่าราชการเมืองศรีห่าง และได้ย้ายที่ตั้งจากควนธานี ไปอยู่ที่ตำบลกันตัง ในปี พ.ศ. 2436 คือในเขตเทศบาลตำบลกันตังในปัจจุบันนี้ แต่ต่อมาในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงดำริว่า ที่ตั้ง เมือง เป็นหัวเมืองชายทะเล ไม่ปลอดภัยจากการโจมตีของข้าศึก จึงโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายไปตั้ง เมือง ที่ตำบลทับเที่ยงอันเป็นอำเภอ เมืองในปัจจุบันนี้ อำเภอกันตังในปัจจุบันก็เป็น เมืองที่สำคัญของประเทศไทย เมืองหนึ่ง มีทั้งสินค้า เข้าและสินค้าออกผ่านท่าเรือแห่งนี้ และมีแม่น้ำศรีห่าง เป็นแม่น้ำสายใหญ่ ผ่านใจกลาง เมือง

สภาพทั่ว ๆ ไป เป็นที่ลุ่มและเนินเตี้ย ๆ หากที่ราบได้น้อยมาก มีฝนตกชุกตลอดปีพื้นที่ใกล้แม่น้ำส่วนใหญ่เป็นที่ราบและโคลนตม ลักษณะลาดเอียงลงสู่แม่น้ำศรีห่างทั้งสองด้านที่ราบดังกล่าวนี้เป็นที่ราบแคบ ถัดจากที่ราบขึ้นไปทั้งสองด้านของแม่น้ำ เป็นเนินเตี้ย ๆ ระหว่างเนินจะเป็นที่ราบสำหรับการเพาะปลูก เช่น ทำนา ทำสวนยางพารา

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับอำเภอเมืองศรีง และอำเภอสิเกา
ทิศใต้	ติดต่อกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย และอำเภอปะเหลียน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอเมืองศรีง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย และอำเภอสิเกา

ภูมิอากาศ

อำเภอกันตัง ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น ติดกับทะเล ซึ่งเป็นมหาสมุทรอินเดีย อากาศในเขตอำเภอกันตังจึงอบอุ่นสบายดี เมื่อฤดูหนาวมีลมหนาวพัดผ่านทางตอนเหนือ อำเภอกันตังก็จะหนาวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และเนื่องจากอำเภอนี้ได้รับลมมรสุมทั้งทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันตกเฉียงใต้ จึงทำให้ฝนตกชุกเกือบตลอดปี ในแต่ละปีจะมีฝนตกประมาณ 9 เดือน ส่วนอีก 3 เดือน จะเป็นฤดูร้อน อำเภอกันตังจึงมีเพียง 2 ฤดูเท่านั้นคือฤดูฝน กับ ฤดูร้อน ในระหว่างเดือน เมษายน ถึงเดือนกันยายน จะเริ่มมีลมพัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปสู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ปลายเดือน เมษายนจะมีลมพัดแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงเดือนกันยายน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือน กันยายน จะมีลมพัดแรงที่สุด ท้องฟ้าจะมีเมฆครึ้มตลอดวัน ฝนจะตกชุก บางวันฝนตกหนักเกือบตลอดวัน ทั้งนี้เพราะลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้หอบเอาไอน้ำจากมหาสมุทรอินเดียมามาก จึงทำให้พื้นดินชุ่มชื้นเมื่อฝนตกชุกพื้นดินความชื้นที่เป็นดินแดงตามถนนก็และ ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก ส่วนในทะเลก็มีลมมรสุม คลื่นลมแรงจัด เรือที่ออกทะเลมักจะไม่ค่อยปลอดภัยนัก ต้องหาทางหลบคลื่นลมความ เกาะและตามอ่าวต่าง ๆ เป็นระยะเวลาหลายวัน ในระยะนี้ถ้ามองไปในทะเล จะเห็นไอน้ำสีขาวปกคลุมอยู่ทั่วไป ไม่สามารถมองเห็นเกาะต่าง ๆ ในระยะใกล้ได้ในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายนจะมีฝนตกชุกมากที่สุด

ส่วนระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม อากาศจะแปรปรวนบ่อย ๆ เพราะลมมรสุมกำลัง เปลี่ยนทิศทางลมจากมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ เป็นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะนี้ถึงแม้ท้องฟ้าจะโปร่งแจ่มใสก็มักจะมีฝนตกและตกเป็นเม็ดใหญ่ ๆ ครั้งละมาก ๆ หยุคเร็วทันที่ทันใด แสงแดดก็จะส่องจ้าอากาศอบอุ่น ระยะเดือนพฤศจิกายน ลมเริ่มเปลี่ยนทิศทาง พัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ ฝนจะตกน้อยลง แต่มีจะตกเป็นเวลานานส่วนมากมักจะตกในเวลาเย็น เวลากลางวันอากาศจะเย็นลง คนเข้าจะมีหมอกปกคลุมหนาแน่น กลางวันไม่ค่อยหนาว แต่จะมีหมอกจาง ๆ ส่วนกลางวันจะหนาวเล็กน้อย เพราะลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดพาความหนาวเย็นมาจากประเทศจีนตอนใต้สู่ประเทศไทย ในฤดูนี้ท้องฟ้าปลอดโปร่ง สภาพอากาศเช่นนี้จะ เป็นไปจนถึงเดือนมกราคม พออย่างเข้าสู่เดือนกุมภาพันธ์ อากาศจะเริ่มร้อน ท้องฟ้าโปร่ง ไม่มีฝน ฝนจะตกน้อยที่สุดในเดือนมีนาคมและต้นเดือนเมษายน และจะเป็นระยะที่อากาศร้อนที่สุดของปี ลมจะพัดเอื่อย ๆ กำลังลมอ่อนมาก เฉลี่ยอุณหภูมิตลอดปีประมาณ 28 องศาเซลเซียส จำนวนน้ำฝน เฉลี่ยวัดได้ประมาณ 1,500-2,000 มิลลิเมตรต่อปี

สภาพทั่วไปของ เทศบาล

การใช้ที่ดิน นับตั้งแต่เทศบาลตำบลกันตังได้ยกฐานะ เป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2480 เป็นต้นมา ปัจจุบันมีเนื้อที่ 3.04 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 12,712 คน เฉลี่ยความหนาแน่นประมาณ 4,180 คน ต่อตารางกิโลเมตร ประชาชนในท้องถิ่นมีความหนาแน่นแถบริมฝั่งแม่น้ำศรีคง ลักษณะการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัย และประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพราะตามบริเวณริมฝั่งแม่น้ำศรีคง จะมีบ้านเรือนอยู่หนาแน่น ประกอบอาชีพทางการประมง การค้าและอุตสาหกรรมไปด้วย มีวัด 1 แห่ง มัสยิด 1 แห่ง โบสถ์คริสต์ศาสนา 1 แห่ง นอกจากนั้นเป็นสถานที่ของหน่วยราชการ และรัฐวิสาหกิจ มีสถานพักผ่อนหย่อนใจ 3 แห่ง ไม่ได้มีการวางผังเมืองไว้ล่วงหน้าเพื่อรองรับความเจริญเติบโต จึงทำให้ยังมีปัญหาในทางการใช้ที่ดินและสภาพแวดล้อม

ปัจจุบัน ย่านชุมชนชน ถนนรัชฎา ถนนกิดติคุณ ถนนคลองภาษี ถนนสถลสถานพิทักษ์ ถนนหน้าค่าย ถนนเทศบาลรุ่ง ก่อให้เกิดปัญหา เช่น เสียงรบกวน กลิ่นเหม็นริมแม่น้ำ เป็นต้น มีแนวเขตถนนกว้างขวางพอสมควร ทำให้การจราจรไม่ติดขัด

ในท้องถิ่นมีงานประจำปี คือ งานประเพณีลอยกระทง เป็นที่รู้จักกันดีในท้องถิ่น และจังหวัดใกล้เคียง สถานที่จัดงานใช้ที่ดินบริเวณสวนสาธารณะริมแม่น้ำดำรง อันเป็น บริเวณในตัวเมืองและย่านชุมชน

สภาพทางเศรษฐกิจ

เนื่องจากพื้นที่ของเทศบาลตำบลกันตัง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำดำรง ซึ่งไหลออกสู่ทะเลด้าน มหาสมุทรอินเดีย ระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตร ประชาชนมีอาชีพในทางประมง เป็น ส่วนใหญ่ ส่วนการค้าขายเป็นอัน ดับสอง การค้าขายเป็นอาชีพคนในท้องถิ่น ส่วนการประมง นั้นผู้ดำเนินกิจการ เป็นบุคคลในท้องถิ่นและจากต่างจังหวัด ส่วนลูกจ้างหรือคนงานประจำเรือ นั้นมาจากหลาย ๆ จังหวัดจากทุกภาคของประเทศไทย นอกจากอาชีพการประมงการค้าขาย แล้ว ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขนาดกลาง และการทำนาข้าวบ้างเล็กน้อย ความที่รายทางด้านทิศเหนือ และตะวันออก ซึ่งอยู่ห่างจากย่านชุมชนออกไป

พื้นที่บริเวณริมฝั่งน้ำดำรงด้านตำบลกันตัง เป็นศูนย์กลางของกิจการด้านการประมง ทั้งนี้เพราะมีแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งรับซื้อปลาและสัตว์ทะเลต่าง ๆ การขนส่งสินค้าทางทะเล ทางบกจากที่อยู่ฝั่งตรงข้ามตำบลกันตัง จะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ทั้งการที่ตำบลต่าง ๆ มา ติดต่อสถานีราชการ ก็ไม่สะดวก เพราะจะนำพาหนะมาถึงตำบลกันตังโดยตรงไม่ได้ เทศบาลตำบลกันตังจึงมีโครงการ, จัดบริการ เรือขนานยนต์ขึ้นในปี พ.ศ. 2529

โครงการนี้จะสามารถให้บริการด้าน เรือขนานยนต์ ก็จะเป็นการส่งเสริม อุตสาหกรรมของอำเภอกันตัง เพราะทางฝั่งแม่น้ำดำรงด้านตรงข้ามกับอำเภอกันตัง มี โรงงานอุตสาหกรรมปลาป่นอยู่ 4 โรง การนำสินค้า เข้าหรือออกย่อมเกิดความสะดวก และลดค่าใช้จ่าย เป็นอันมาก อนาคตก็จะมีแนวโน้มผู้ที่มาประกอบกิจการค้าด้านอุตสาหกรรม มากขึ้น

ส่วนผลผลิตทางด้านการเกษตรต่าง ๆ เกษตรกรก็สามารถขนส่งผลผลิตของตน ออกสู่ท้องตลาดมากขึ้น ทั้งในเขตอำเภอกันตังหรือ อำเภอเมืองหรือ ต่างจังหวัด เพื่อนำไปจำหน่ายได้ โดยสะดวก รวดเร็ว ประหยัดค่าขนส่ง อันจะเป็นการส่งเสริมเกษตรกร ให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

สำหรับประชาชน ก็จะสามารถเดินทางท่องเที่ยวไปมาระหว่าง 2 จังหวัดได้โดยสะดวก และยังก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งคือการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความค้าขายต่าง ๆ ทางฝั่งตรงข้ามกับค้าขายกันดั้ง เพราะเมื่อเกิดเหตุร้ายต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือฝ่ายปกครองสามารถเร่งรัดไปยังที่เกิดเหตุได้ในเวลาอันรวดเร็ว นอกจากนี้จะอำนวยความสะดวกต่องานของอำเภอ เพราะจะสามารถไปทำการตรวจเยี่ยม หรือให้คำแนะนำหรือประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ หรือช่วยแก้ไขปัญหาค้าง ๆ ของประชาชนได้โดยสะดวก

การประมง

เป็นอาชีพที่ทำให้การประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ในเขตเทศบาลเกิดขึ้นและเจริญขึ้นด้วยจำนวนเรือประมงที่นำปลามาขึ้นแพลาในเขตเทศบาล ทั้งเล็กและใหญ่ประมาณ 450 ลำ โดยทำการจับปลาตามชายฝั่งและประมงน้ำลึกที่เป็นเรือขนาดใหญ่ ไปทำการจับปลาถึงน่านน้ำต่างประเทศ เช่น บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย อินโดนีเซีย อาชีพการประมงทำให้ประชาชนได้มีงานทำประมาณ 6,500 คน และกิจการอื่นที่เกิดขึ้นเกี่ยวเนื่องจากการประมงที่ช่วยให้คนว่างงานได้มีงานทำอีกมาก เช่น กิจการของโรงงานทำถังไม้ สำหรับบรรจุปลาส่งขายต่างจังหวัด โรงงานทอเย็บมีจำนวนรวมทั้งคนโรงงานต่าง ๆ เหล่านี้จะเจริญรุ่งเรืองรวมทั้ง เศรษฐกิจของอำเภอกันตัง จะมั่นคงอยู่ได้นั้นก็มาจากการประมงเป็นหลัก ถ้าหากกิจการประมงซบเซาลงด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม กิจการต่าง ๆ และ เศรษฐกิจของอำเภอกันตังก็ต้องซบเซาลงไปด้วย กิจการอื่นเกี่ยวเนื่องจากการประมง เฉพาะในเขตเทศบาลค้าปลีกันตัง อันทำให้บุคคลในเขตเทศบาลได้มีงานทำคือแพลา 13 บริษัท โรงงานทอเย็บ 3 บริษัท ตู้คือซ่อมเรือ 3 บริษัท โรงงานทำน้ำแข็ง

เพื่อการประมงและบริโภค 3 โรง นอกจากเรือประมงแล้ว ยังมีเรือขนส่งสินค้ากับ
ต่างประเทศ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ซึ่งเป็นของคนไทยและ
ต่างประเทศ เข้าเทียบท่าที่สะพานทำเทียบ เรือต่างประเทศประมาณปีละ 200 ลำ

ตำบลกันตัง เป็นตำบลในเขตเทศบาลติดกับชายทะเลของจังหวัดตรัง ตั้งอยู่
ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำตรัง ห่างจากปากน้ำประมาณ 27 กิโลเมตร โดยวัดจากบ้าน
พระม่วง ตำบลนาเกลือ มีร่องน้ำ เรือสินค้าสามารถจะเข้ามาเทียบท่าเรือกันตังได้
สภาพโดยทั่วไปของร่องน้ำก่อนทำการขุดลอกที่บริเวณร่องนอก ตั้งแต่บ้านนาเกลือถึง
ปากอ่าวมีหินใต้น้ำระเกะระกะ ไม่มีเครื่องหมายช่วยในการเดินเรือ ผู้นำเรือต้องใช้
ความชำนาญและประสบการณ์ จึงจะสามารถนำเรือผ่าน เข้าออกได้ ดัดเข้ามาบริเวณ
หน้าบ้านหาดทรายขาว มีน้ำลึกประมาณ 3 เมตร และบริเวณหน้าบ้านนาเกลือ น้ำลึก
ประมาณ 2 เมตร บริเวณเกาะโต๊ะและเกาะกลางมีสันดอนทรายวางโดยมีร่องแคบ ๆ
ให้เรือผ่าน เข้าออกได้กว้างเพียง 20 เมตร ต่อจากเกาะกลางขึ้นไปร่องน้ำแคบแคบ
ด้วยเหตุนี้ เรือสินค้าที่จะเข้าไปเทียบท่า เรือของเทศบาลได้ จะต้องรอให้น้ำขึ้นเต็มที่
ความแตกต่างของระดับน้ำขึ้น และลงที่ร่องน้ำกันตัง โดยเฉลี่ยประมาณ 3 เมตร ในปี
พ.ศ. 2505 ร่องน้ำได้ทวีความแคบ เขินมากขึ้นจนทำให้การขนส่งทางทะเลต้องประสบความ
ยากลำบากอย่างมาก เสียหายทางเศรษฐกิจและระบบการขนส่งทางทะเลต่างประเทศ
อย่างมาก ในปี พ.ศ. 2508-2510 กรมเจ้าท่าได้ดำเนินการ ขุดร่องน้ำนี้และ เป็น
เหตุให้เรือสินค้าขนาด 1,000 ตัน สามารถแล่นผ่าน เข้าออกได้ทุกฤดูกาล ในปี
พ.ศ. 2512 กันตังได้ขยายหัวออกอย่างรวดเร็ว และในปี พ.ศ. 2513 สภามหา
และสำนักงบประมาณได้อนุมัติให้ทำการก่อสร้างท่าเทียบ เรือถาวร กรม เจ้าท่าจึงได้ขุดลอก
บริเวณหน้าท่าเทียบ เรือ เป็นแอ่งใหญ่ เพื่อให้เรือสินค้าจอดและกลับลำได้โดยสะดวกมี
ความลึกประมาณ 4.5 เมตร

หลังจากได้ปรับปรุงร่องน้ำและท่าเทียบ เรือ เสร็จ เรียบร้อยแล้ว มีปรากฏให้เห็น
เด่นชัดก็คือ อาชีพการประมงในแถบนี้เจริญเติบโต มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วและน่าสนใจ

มีเรือเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมาก โรงงานปลาป่น โรงงานน้ำแข็ง เกล็ด ตลอดจนแปปลา
เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อรับจำนวนเรือประมงที่เพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่จังหวัด
และท้องถิ่นในเขต เทศบาลควบคู่กันไปด้วย

สภาพทางสังคม

อำเภอกันตังโดย เฉพาะใน เขต เทศบาลมีชาวประมงเข้ามาอาศัยอยู่จำนวนมาก
ส่วนใหญ่เป็นคนต่างท้องที่ มีวัฒนธรรมและความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกันกับคนในท้องถิ่น และ
ในหมู่ชาวประมงด้วยกัน ส่วนมากไม่มีหลักฐานประจำตัว เช่น บัตรประจำตัวประชาชน
ไม่มีทะเบียนประวัติที่จะควบคุมได้ เมื่อเกิดคดีอุกฉกรรจ์ขึ้น จึงมัก เกิดจากบุคคลประ เภทนี้
เป็นส่วนใหญ่ ในท้องที่อำเภอกันตังมักมีการค้าประ เวณในลักษณะลักลอบอยู่มาก จึง เป็นที่
มีวุ่นวายและก่อเหตุร้ายอยู่เนือง ๆ เมื่อคดีต่าง ๆ เกิดขึ้นก็มักจะมีการวิ่ง เค้น เพื่อเอาชนะกัน
ส่วนคดีที่เกิดจากชาวประมงมักจะทำกราบฉ้อ สอนสวนลำซำ เพราะหาผู้กระทำผิดได้ยาก
ทั้งนี้ เพราะหลักฐานของผู้กระทำผิดไม่มีให้ตรวจสอบได้

การแพทย์และสาธารณสุข

ในเขต เทศบาลตำบลกันตัง มีโรงพยาบาลของกรมการแพทย์ 1 แห่ง ขนาดเพียง
คนไข้ 10 เตียง คือไปจะมีโครงการขยายเป็น 30 เตียง และมีคลินิกของนายแพทย์
รับตรวจไข้ และสั่งยาจำนวน 4 แห่ง สำหรับฝ่ายสาธารณสุขของเทศบาลนั้น ให้บริการ
แก่คนไข้นอกจากที่เงินป่วยขาดเจ็บ เล็ก ๆ น้อย ๆ โดยไม่คิดค่าบริการใด ๆ จากผู้มารับ
บริการ ฝ่ายสาธารณสุขนี้มีที่ทำงานอยู่ ณ สำนักงานเทศบาล

หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ

หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ในอำเภอกันตัง มีทั้งสิ้น 20 หน่วยงาน

คือ

1. ที่ว่าการอำเภอแก่งคันต์
2. เทศบาลตำบลแก่งคันต์
3. สถานีตำรวจภูธรอำเภอแก่งคันต์
4. ด้านสุลภากรแก่งคันต์
5. กองกำกับการ 5 ตำรวจน้ำแก่งคันต์
6. สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 5 (ตรัง)
7. ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดตรัง
8. หน่วยควบคุมป่า เลน ตร. 1
9. ดำน้ำออกแก่งคันต์
10. หน่วยควบคุมป่า เลน ตร. 4
11. หน่วยวิจัยป่า เลน
12. หน่วยกักกันพืช
13. สถานีรถไฟแก่งคันต์
14. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอำเภอแก่งคันต์
15. การประปาแก่งคันต์
16. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแก่งคันต์
17. ชุมสายโทรศัพทอำเภอแก่งคันต์
18. ศูนย์ชุดและรักษาร่องน้ำชายฝั่งทะเลที่ 1 (ตรัง)
19. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
20. โรงพยาบาลแก่งคันต์

ในปี พ.ศ. 2480 ตำบลแก่งคันต์ได้ยกฐานะ เป็น เทศบาลตำบลแก่งคันต์ มาจนถึงปัจจุบันนี้ เป็นเวลา 40 ปีเศษแล้ว เทศบาลตำบลแก่งคันต์ได้ใช้รูปพานรัฐธรรมนูญลอยอยู่บนพิน้ำ และดวงอาทิตย์เป็น เครื่องหมายของ เทศบาล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงท้องถิ่นของเทศบาลนี้ อยู่ติดกับฝั่งทะเลตะวันตก ของประเทศไทย ส่วนพานรัฐธรรมนูญนั้นแสดง

ให้เห็นถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตย เทศบาลได้ก่อตั้งขึ้นโดยผลของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิในการปกครองตนเอง

ในสมัยที่การคมนาคม ทางบกและทางอากาศยังไม่เจริญดังเช่นในปัจจุบัน การติดต่อค้าขายต้องใช้การคมนาคมทางเรือ เทศบาลตำบลกันตัง ในสมัยก่อนจึงมีความสำคัญในด้านการคมนาคม เป็นอันมาก เรือสินค้าต่างประเทศ เรือโดยสาร ระหว่างกันตัง - ปีนัง กันตัง - ภูเก็ต มีเดินเป็นประจำ ทำเรือกันตังจึงทำรายได้ให้แก่ประเทศปีละหลายล้านบาท ในปัจจุบันแม้ตัวเมืองจะย้ายไปตั้งที่อำเภอเมืองตรัง แล้วก็คาม แต่ตำบลกันตังซึ่งเป็นเขตเทศบาล ก็มีความสำคัญอยู่เช่นเดิม เรือสินค้าต่างประเทศ เข้าออกรับส่งสินค้าในบิหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมากทำรายได้ให้แก่ท้องถิ่นและให้ประชาชนได้มีงานทำ นอกเหนือจากอาชีพการประมง ซึ่งเป็นอาชีพหลักของท้องถิ่น อีกประการหนึ่งด้วย

ด้วยความสำคัญดังกล่าวแล้ว เทศบาลตำบลกันตังจึงเป็นท้องถิ่นที่ประชาชนส่วนใหญ่ มีความสุขสมบูรณ์อำเภอหนึ่งของจังหวัดตรัง

สภาพการบริหารและการปกครองของเทศบาลตำบลกันตัง

เทศบาลตำบลกันตัง มีส่วนราชการที่ต้องรับผิดชอบและปฏิบัติงาน คือ

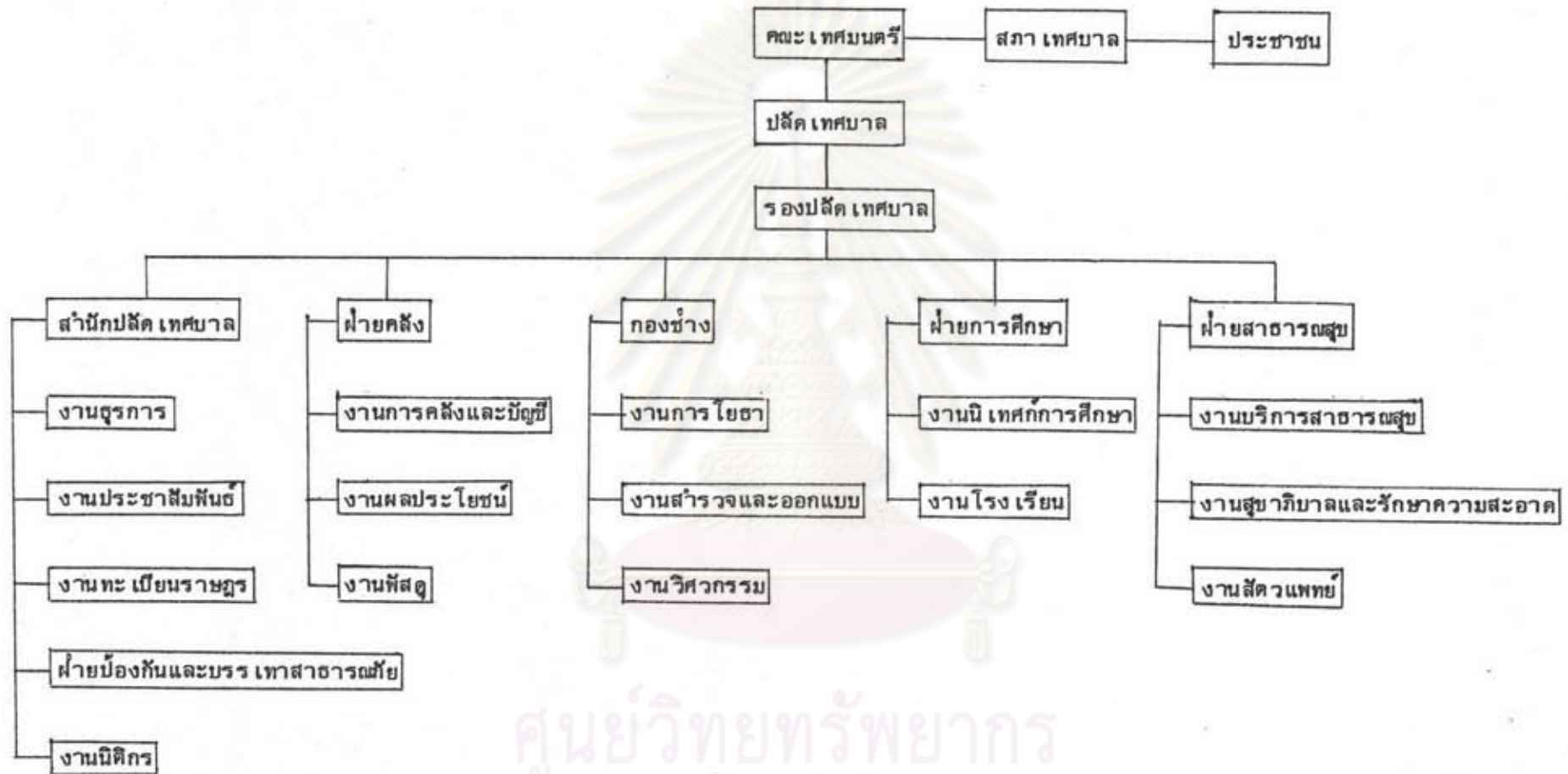
1. สำนักปลัด เทศบาล แบ่งสายงานออกเป็น
 - 1.1 งานธุรการ
 - 1.2 งานประชาสัมพันธ์
 - 1.3 งานทะเบียนราษฎร
 - 1.4 ฝ่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 1.5 งานนิติการ
2. ฝ่ายคลัง แบ่งสายงานออกเป็น
 - 2.1 งานพัสดุ

- 2.2 งานการคลังและบัญชี
- 2.3 งานผลประโยชน์
- 3. ฝ่ายสาธารณสุข แบ่งสายงานออกเป็น
 - 3.1 งานบริการสาธารณสุข
 - 3.2 งานสุขาภิบาลและรักษาความสะอาด
 - 3.3 งานสัตวแพทย์
- 4. ฝ่ายช่าง แบ่งสายงานออกเป็น
 - 4.1 งานออกแบบและก่อสร้าง
 - 4.2 งานโยธา
 - 4.3 งานวิศวกรรม
- 5. ฝ่ายการศึกษา แบ่งสายงานออกเป็น
 - 5.1 งานบริหารการศึกษา
 - 5.2 งานนิเทศการศึกษา
 - 5.3 งานโรงเรียนประถมศึกษา

อัตรากำลังของพนักงานเทศบาลตำบลกันตัง มีพนักงานสามัญ 49 คน พนักงาน
วิสามัญ 5 คน พนักงานครู 63 คน ลูกจ้างประจำ 60 คน ลูกจ้างชั่วคราวโดยเฉลี่ย
65 คน โดยมีสายงานบังคับบัญชา ดังนี้

ศูนย์วิทยุตำรวจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิส่วนการบริหารของ เทศบาลตำบลกันตัง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประชากร

เทศบาลตำบลกันตัง มีประชากรทั้งสิ้น 12,712 คน แบ่งเป็นชาย 6,562 คน เป็นหญิง 6,150 คน มีจำนวนบ้านทั้งสิ้น 2,440 หลัง จำนวนครัวเรือน 1,820 ครัวเรือน คิดเป็นประชากรโดยเฉลี่ย ต่อพื้นที่ 4,180 คนต่อตารางกิโลเมตร เมื่อสิ้นเดือนมกราคม พ.ศ. 2531

อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพการประมง ประมาณร้อยละ 40 ของประชากรทั้งหมด รองลงมาเป็นอาชีพค้าขายร้อยละ 32 อุตสาหกรรมร้อยละ 5 เกษตรกรรมร้อยละ 3 และอาชีพอื่น ๆ อีกร้อยละ 20

ศาสนา

ประชากรเกือบทั้งหมด ในเขตเทศบาลตำบลกันตัง นับถือพุทธศาสนา คือ ร้อยละ 98.48 นอกจากนั้นมี ศาสนาคริสต์ร้อยละ 1.42 และศาสนาอิสลามร้อยละ 0.10

ผลการปฏิบัติงานของเทศบาล

- ปี 2519 รางวัลชมเชย - การรักษาความสะอาด
- ปี 2524 รางวัลที่ 3 - การรักษาความสะอาด
- ปี 2525 รางวัลที่ 2 - การรักษาความสะอาด
- รางวัลที่ 3 - การส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- ปี 2526 รางวัลที่ 1 - การรักษาความสะอาด
- รางวัลที่ 3 - การส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- รางวัลชมเชย - การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- ปี 2527 รางวัลที่ 2 - การส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
 รางวัลที่ 2 - การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 รางวัลที่ 2 - เทศบาลดีเด่น
 รางวัลที่ 3 - การรักษาความสะอาด
 รางวัลชมเชย - การจัดการศึกษาดีเด่น
- ปี 2528 รางวัลที่ 2 - การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 รางวัลที่ 2 - เทศบาลดีเด่น
 รางวัลที่ 2 - การส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
 รางวัลชมเชย - การรักษาความสะอาด
- ปี 2529 รางวัลที่ 1 - การรักษาความสะอาด
 รางวัลที่ 1 - การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 รางวัลที่ 1 - เทศบาลดีเด่น
 รางวัลที่ 3 - การส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- ปี 2530 รางวัลที่ 1 - การรักษาความสะอาด
 รางวัลที่ 3 - สำนักทะเบียนดีเด่น
 รางวัลชมเชย - การจัดการศึกษาและส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- ปี 2531 รางวัลที่ 1 - การรักษาความสะอาด
 รางวัลที่ 3 - การเมืองกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในด้านการศึกษานอกระบบโรงเรียน นอกจากมีการศึกษาผู้ใหญ่แล้ว ยังมีกิจกรรมที่มีส่วนในการให้การศึกษาแก่ประชาชน คือวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ค้านหลานามัย มีสนามฟุตบอล บาสเก็ตบอล อย่างละ 1 แห่ง ซึ่งจัดเป็นสนามกลาง นอกจากนี้ยังมีสนามแบดมินตัน และสนามเทนนิส ของเอกชน 2 แห่ง

การสาธารณสุขโลก

ภายในเขตเทศบาล มีจุ่มน้ำดื่มถนนรวม 36 สาย ยาวทั้งสิ้น 18.176 กิโลเมตร

แยกเป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ยาว 14.540 กิโลเมตร ถนนลงดินลูกรังยาว 3.636 กิโลเมตร ท่อระบายน้ำมีความยาวทั้งสิ้น 25,810 เมตร แยกเป็นท่อระบายน้ำคอนกรีตยาว 5,124.50 เมตร ท่อระบายน้ำคอนกรีต ยาว 1,050 เมตร ท่อระบายน้ำแบบรางดินยาว 19,635.50 เมตร สำหรับใช้ในการระบายน้ำโสโครกจากอาคารบ้านเรือนและน้ำฝน เป็นการถ่ายเทน้ำลงสู่แม่น้ำ ส่วนระบบการกำจัดน้ำเสียยังไม่มี เพราะยังไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในย่านชุมชนและอาศัยพื้นที่ที่มีการถ่ายเทน้ำได้สะดวก เพราะย่านชุมชนตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำซึ่งไหลลงสู่ทะเล

การรักษาความสงบเรียบร้อย

เทศบาลมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยที่แท้จริง เพียงสองด้าน คือ ทางด้านจราจรและด้านการบรรเทาสาธารณภัยเท่านั้น โดยเฉพาะด้านการจราจรในเขตเทศบาล ไม่ดีนักเพราะ เป็นเมืองปลายทาง ไม่มีเส้นทางผ่าน มีแค่ขบวนรถโดยสารภายใน เขตเทศบาล เท่านั้น

การบรรเทาสาธารณภัย

มีสถานีดับเพลิง 1 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ภายในบริเวณสำนักงาน เทศบาล

มีสถานีเรือดับเพลิง 1 แห่ง เรือดับเพลิงจำนวน 1 ลำ ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำตรัง สำหรับรถยนต์ดับเพลิงนั้นมีจำนวน 3 คัน รถยนต์ประเภทรถทุกน้ำ 1 คัน มีพนักงานดับเพลิงทั้งหมด 17 คน วิสามีอยู่ 4 คน ลูกจ้างประจำ 6 คน ลูกจ้างชั่วคราว 7 คน

ด้านโรงเรียน

ภายในเขตเทศบาลคำลกันตั้ง มีโรงเรียนที่สังกัดกระทรวงศึกษา 1 แห่ง สังกัดเทศบาล 2 แห่ง โรงเรียนราษฎร์ 5 แห่ง โดยโรงเรียนในสังกัดเทศบาล ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลวัดศรีชุมพิศาวาส มีครู 26 คน นักเรียน 421 คน และโรงเรียนเทศบาลบ้านคลองภาษี มีครู 37 คน นักเรียน 803 คน

ปัญหาด้านการคลังของท้องถิ่น

นับว่าเป็นปัญหาใหญ่และ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งของเทศบาลนี้ เพราะรายได้ของเทศบาลไม่สามารถจะเลี้ยงตัวเองได้ จะต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากส่วนกลางตลอดไป รายได้ของท้องถิ่นไม่เพียงพอกับรายจ่าย เมื่อดูคามที่มาของรายได้แล้ว จะเห็นว่ารายได้ต่าง ๆ ของเทศบาล มาจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษีอากร

1.1 ภาษีอากรที่เทศบาลจัดเก็บเอง ได้แก่

- 1.1.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475
- 1.1.2 ภาษีบำรุงท้องที่ ตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2506
- 1.1.3 ภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510
- 1.1.4 ภาษีฆ่าสัตว์

1.2 ภาษีอากรที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บแล้วมอบให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้เทศบาล ได้แก่

- 1.2.1 ภาษีบำรุงเทศบาล
- 1.2.2 ภาษีการค้า
- 1.2.3 ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
- 1.2.4 ภาษีสู่ราและเครื่องดื่ม

1.3 ภาษีอากรที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บแล้วมอบให้จังหวัด เป็นผู้จัดสรรให้

- 1.2.1 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

1.4 ภาษีอากรที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บแล้วมอบให้เทศบาล

2. ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ค่าใบอนุญาต

- 2.1 ที่เกิดจากกฎหมายซึ่งมอบให้เทศบาลมีหน้าที่ปฏิบัติงานนั้น ๆ
- 2.2 ค่าปรับตามกฎหมายจราจร

- 2.3 ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต เกี่ยวกับการสาธารณสุข เช่น การค้า
ที่น้ำรัง เกียงและ เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การสะสมอาหาร การ เก็บ
ขยะมูลฝอย
3. รายได้จากทรัพย์สิน รายได้ซึ่ง เกิดจากทรัพย์สินของ เทศบาลเอง ได้แก่
 - 3.1 ดอก เบี้ย เงินฝากธนาคาร
 - 3.2 ค่าเช่าทรัพย์สิน
 - 3.3 รายได้ เบ็ด เศษอื่น ๆ
4. รายได้จากสาธารณูปโภคและ เทศพาณิชย์
 - 4.1 กิจการประปา
 - 4.2 กิจการไฟฟ้า
 - 4.3 กิจการสถานธนาภิบาล
 - 4.4 กิจการอื่น ๆ
5. รายได้จาก เงินอุดหนุน
เทศบาลจะต้องอาศัยรายได้จากรัฐบาล อุดหนุนกิจการของ เทศบาล ได้แก่
 - 5.1 เงินอุดหนุน เพื่อบูรณะท้องถิ่นและกิจการอื่นทั่วไป
 - 5.2 เงินอุดหนุน เฉพาะกิจการ
 - 5.3 เงินอุดหนุนการศึกษา
6. รายได้เบ็ด เศษต่าง ๆ ของ เทศบาล
7. รายได้จาก เงินสะสม
8. รายได้จาก เงินกู้

จากแหล่งที่มาของรายได้ต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วจะ เห็นว่า เทศบาลควบลำดับ

ยังไม่มีรายได้บางประเภทดังกล่าว หรือมีรายได้บางประเภทแต่ควรจะได้คิดปรับปรุงบ้าง
ในโอกาสต่อไป เทศบาลกันดังยังมีปัญหาและอุปสรรคและจะต้องหาแนวทางแก้ไข เพื่อพัฒนา
ท้องถิ่น ใน เขต เทศบาลตามภาระหน้าที่ของ เทศบาลต่อไป

รายจ่าย เทศบาลตำบลกันตังมีรายจ่ายตามหมวดและประเภทดังนี้

1. รายจ่ายงบกลาง

- ค่าเช่ารถนี้ เงินกู้
- รายจ่ายตามข้อผูกพัน
- เงินสำรองจ่าย

2. รายจ่ายของหน่วยงาน

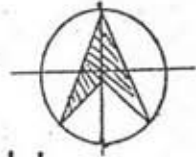
- เงิน เดือน
- ค่าจ้างประจำ
- ค่าตอบแทน
- ค่าใช้สอย
- ค่าวัสดุ
- ค่าครุภัณฑ์
- เงินอุดหนุน
- รายจ่ายอื่น ๆ

3. รายจ่ายพิเศษ

- เงินอุดหนุน เฉพาะกิจ
- เงินพัฒนาจังหวัด

ซึ่งในปีงบประมาณ 2531 เทศบาลตำบลกันตังมีรายได้รวมทั้งสิ้น 17,852,803.14

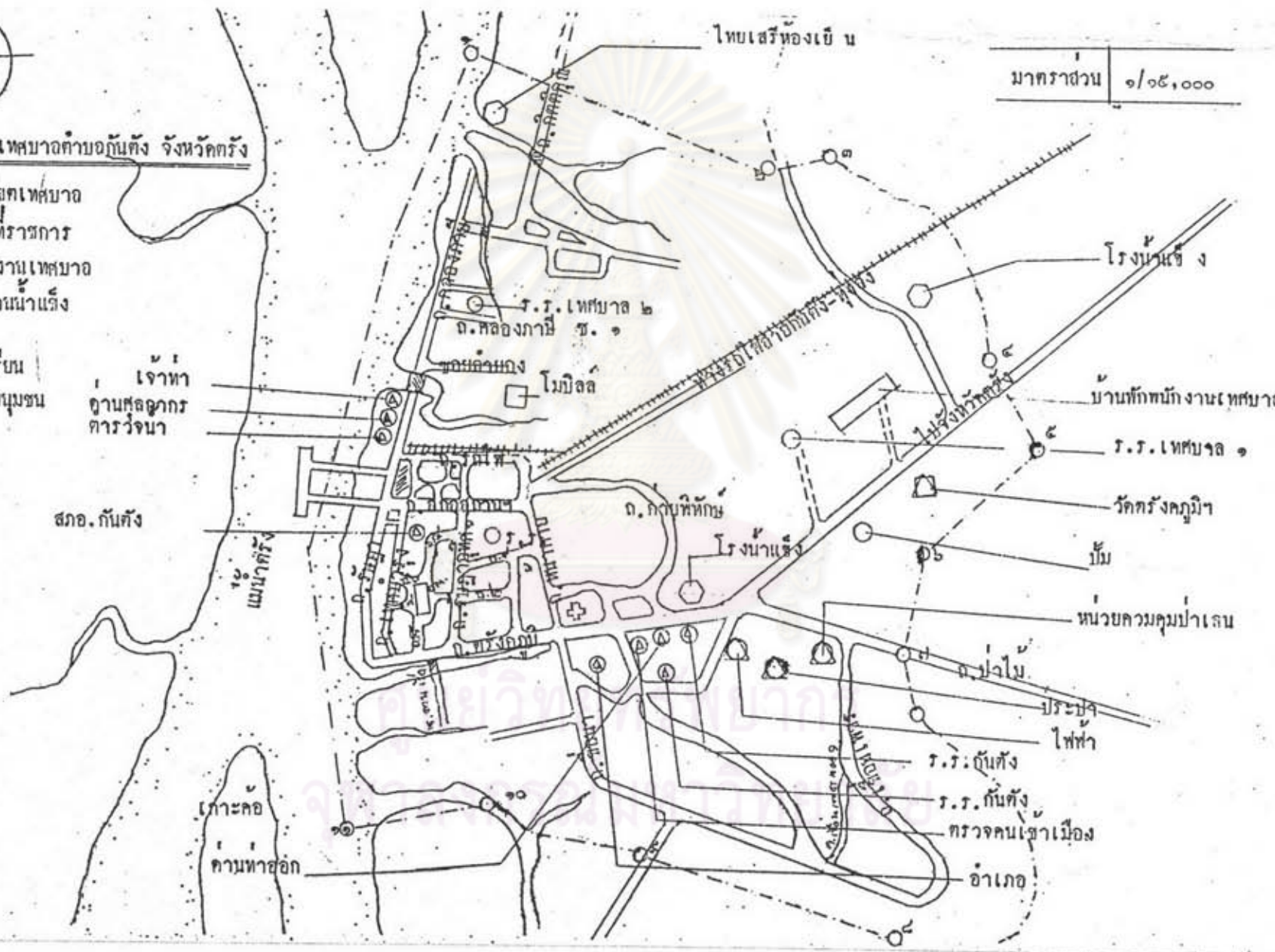
บาท แยกออกเป็นเงินรายได้ 12,430,832.13 บาท และเงินอุดหนุน 5,421,971.01 บาท

แผนที่แสดงเขตเทศบาลตำบลกันตัง จังหวัดตรัง

- ๑ --- เขตเทศบาล
- ⊙ สถานที่ราชการ
- ⊕ สำนักงานเทศบาล
- ⊙ โรงงานน้ำแข็ง
- ⊙ วัด
- ⊙ โรงเรียน
- ▨ บ้านชุมชน

มาตราส่วน ๑/๑๕,๐๐๐

ภาคผนวก ข.

การสื่อสารของเทศบาลตำบลกันตัง

การสื่อสารของเทศบาลตำบลกันตัง จากการสัมภาษณ์ คุณสุทธิ เบญจกุล
เทศมนตรีเทศบาลตำบลกันตัง คุณสนั่น สายสุนทร อธิบดีปลัดเทศบาล และคุณจิต นิลวานิช
หัวหน้ากองการศึกษา มีลักษณะดังนี้

สื่อมวลชน

1. เสียงตามสาย มีการเผยแพร่ข่าวสารผ่านเสียงตามสายทุกวันไม่เว้น
วันหยุดราชการ วันละ 2 ครั้ง คือ เช้า เวลา 7.30 - 8.10 น. และเย็น 17.30 -
18.10 น. เนื้อหาสาระของข่าวสารที่เผยแพร่ทางเสียงตามสาย คือ ข่าวความรู้
เกี่ยวกับเทศบาล ข่าวชาวบ้าน และข่าวความรู้ทั่วไป
2. จดหมาย โดยมีการเผยแพร่ 2 ลักษณะ คือ มีการส่งจดหมายโดยตรง
ไปยังประชาชนทั่วไปในเขตเทศบาล หรือ ผ่าจดหมายผ่านเด็กนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ
ในเขตเทศบาล โดยเฉลี่ย สื่อจดหมายเทศบาลจะใช้ 1 ครั้ง ต่อ 2 เดือน และจะใช้
เมื่อเป็นเรื่องสำคัญมาก และเร่งด่วน จะต้องให้ประชาชนรับรู้ชัดเจน เช่น ไร้ระบาด
ต่าง ๆ กำหนดสอบพระธรรมทูต เป็นต้น
3. รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ มีการใช้เป็นครั้งคราว โดยเฉลี่ย 1-2 ครั้ง
ต่อเดือน โดยใช้ใน เรื่องการแจ้งกำหนดการให้บริการต่าง ๆ แก่ชุมชนเป็นส่วนใหญ่ เช่น
การลอกคูคลอง กำจัดขยะในท่อระบายน้ำ ล้างตลาด ล้างถนน เป็นต้น
4. วิทยุกระจายเสียง เทศบาลจะมีการใช้สื่อวิทยุ โดยทางสถานีวิทยุกระจาย-
เสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดศรีสะเกษ เผยแพร่ข่าวทั่ว ๆ ไป โดยเฉลี่ย 2-3 ครั้งต่อเดือน
5. แผ่นปลิว เทศบาลมีการออกประกาศเป็นแผ่นปลิวโรเนียว ประมาณ
3 ฉบับต่อเดือน โดยมีการปิดประกาศตามแหล่งชุมชน และสถานที่สำคัญ ๆ ในเขตเทศบาล

ทั้งหมด 37 ชุด เนื้อหาสาระจะมีข่าวเทศบาล ข่าวความรู้ทั่วไป ข่าวสาธารณสุข เป็นสำคัญ

6. บัณฑิตประกาศ จะมีขนาดใหญ่ สามารถเห็นได้ชัดเจน มีไฟฟ้า เพื่อให้สามารถเห็นได้ชัดเจนในเวลากลางคืนอีกด้วย บัณฑิตประกาศนี้ จะมีอยู่ตามสี่แยก และหน้าทำการเทศบาล ทั้งหมดรวม 5 แห่งด้วยกัน มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ติดไว้เฉลี่ย 1 ครั้ง คอ 2 เดือน โดยข้อมูลข่าวสารที่ประกาศมักจะเป็นข่าวเกี่ยวกับเทศบาล เช่น การได้รับรางวัลประจำปี การเสียดำเนินการท้องถิ่น เป็นต้น

สื่อมวลชน

1. นักเรียน เทศบาลใช้สื่อมวลชนโดยนักเรียนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เฉลี่ย 1 ครั้งต่อเดือน เรื่องราวที่เทศบาลเผยแพร่ผ่านทางนักเรียนมักจะเป็น เรื่อง เร่งด่วน และเรื่องสำคัญ ๆ เช่น ข่าวสาธารณสุข เป็นต้น

2. พนักงานเทศบาล สื่อโดยพนักงาน เทศบาล เป็นสื่อที่เทศบาลใช้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ มักจะเป็นการพูดคุยแนะนำ ตอบข้อซักถามของประชาชน

3. อาสาสมัครหมู่บ้าน และ

4. ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขตำบล ช่วยเป็นสื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ในลักษณะกึ่งราชการ คือเทศบาลมีข้อมูลข่าวสารสำคัญ ๆ ก็จะให้ อสม. และ ผสส. ช่วยเผยแพร่ เฉลี่ยประมาณ 1 ครั้งต่อเดือน ในขณะที่เดียวกัน อสม. และ ผสส. ก็ช่วยเผยแพร่ข่าวสาร โดยเป็นตัวแทนของ เทศบาล ตอบข้อซักถาม พูดคุยแนะนำประชาชนในข่าวสารต่าง ๆ ด้วย เช่น ข่าวความรู้เกี่ยวกับเทศบาล ข่าวสาธารณสุข เป็นต้น

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถาม

เรื่อง "การสื่อสารของหน่วยการปกครองท้องถิ่นกับประชาชน"

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 15-25 ปี 26-35 ปี
..... 36-45 ปี 46-55 ปี
..... 55 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
..... ไม่ได้รับการศึกษา ประถมศึกษา
..... มัธยมศึกษา สูงกว่ามัธยมศึกษา
4. อาชีพ รับราชการ รับจ้าง
..... เกษตร ค้าขาย
..... ประมง แม่บ้าน
..... อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน
..... 2,000 บาทหรือต่ำกว่า 2,001-4,000 บาท
..... 4,001-6,000 บาท 6,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

6. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจาก เทศบาลบ้างหรือไม่
..... ได้รับมาก ไม่ค่อยได้รับ
..... ไม่เคยได้รับ (ถ้าตอบข้อนี้ให้เหตุผลตามคำถาม)

7. ท่านได้รับรู้ข่าวสาร เทศบาลจากสื่อมวลชนบ้างหรือไม่

..... ได้รับ ไม่ได้รับ

8. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจาก เทศบาล โดยทางสื่อมวลชนอะไรบ้าง

(ตอบได้หลายข้อ)

- การได้ยินเสียงตามสาย
- การได้ยินจากวิทยุกระจายเสียง
- การได้อ่านจดหมายที่เทศบาลส่งให้
- การได้ยินจากรถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่
- การได้อ่านแผ่นปลิวโฆษณา
- การได้อ่านป้ายประกาศของ เทศบาล

9. ท่านได้รับรู้ข่าวสาร เทศบาลจากสื่อบุคคลบ้างหรือไม่

..... ได้รับ ไม่ได้รับ

10. ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร จาก เทศบาล โดยทางสื่อบุคคลอะไรบ้าง

(ตอบได้หลายข้อ)

- นักเรียนในโรงเรียน เขต เทศบาล
- อาสาสมัครหมู่บ้าน (อสม.)
- ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขตำบล (ผสส.)
- พนักงาน เทศบาล

11. ท่านคิดว่า ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลโดยทางสื่อชนิดไหนบ่อยครั้ง

ที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- การได้ยินเสียงตามสาย
- การได้ยินจากวิทยุกระจายเสียง
- การได้ยินจากรถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่
- การได้อ่านจดหมายที่เทศบาลส่งให้
- การได้อ่านแผ่นปลิวโฆษณา
- การได้อ่านป้ายประกาศของ เทศบาล

- นักเรียนในโรงเรียน เขต เทศบาล
- พนักงานเทศบาล
- อาสาสมัครหมู่บ้าน (อสม.)
- ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขตำบล (ผสส.)

12. ท่านคิดว่า ท่านได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลโดยทางสื่อชนิดไหน
เข้าใจได้ชัดเจนมากที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- การได้ยินเสียงตามสาย
- การได้ยินจากวิทยุกระจายเสียง
- การได้ยินจากรถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่
- การได้อ่านจดหมายที่เทศบาลส่งให้
- การได้อ่านแผ่นปลิวโฆษณา
- การได้อ่านป้ายประกาศของ เทศบาล
- นักเรียนในโรงเรียน เขต เทศบาล
- พนักงานเทศบาล
- อาสาสมัครหมู่บ้าน (อสม.)
- ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขตำบล (ผสส.)

13. ท่านคิดว่า เทศบาล มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เป็นอย่างไรบ้าง

- เหมาะสมดีแล้ว
- ควรปรับปรุงแก้ไข

14. ท่านคิดว่าสื่อชนิดใดของ เทศบาลที่ไม่มี หรือมี แต่ควรปรับปรุง เพื่อประโยชน์

ในการติดต่อสื่อสารระหว่าง เทศบาลกับประชาชนในท้องถิ่นให้ได้ดียิ่งขึ้น

.....
.....

15. ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลเผยแพร่ไปสู่ประชาชน โดยทางสื่อประเภท
ต่าง ๆ นั้น ท่านเข้าใจหรือไม่

- เข้าใจได้ดี
- พอเข้าใจ
- ไม่เข้าใจ

16. ท่าน เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร เรื่องราวต่อไปนี้จากเทศบาลบ้างหรือไม่

..... เคย ไม่เคย ข่าวข่าวบ้านในเขตเทศบาล

เช่น ข่าวงานการดูแลสุขภาพ

การขอความร่วมมือรักษาความ

สะอาด ชักขยะมูลฝอย เป็นต้น

..... เคย ไม่เคย ข่าวสาธารณสุข ให้ระมัดระวัง

โรคระบาดต่าง ๆ เช่น โรคไข้-

เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้า การ

ฉีดวัคซีนป้องกันโรคต่าง ๆ

..... เคย ไม่เคย ข่าวศาสนา เช่น งานทอดกฐิน

ทอดผ้าป่า

..... เคย ไม่เคย ข่าวความรู้เกี่ยวกับเทศบาล เช่น

การเสียดภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่

ความรู้เกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎร

..... เคย ไม่เคย ข่าวความรู้ทั่วไป เช่น งานลอยกระทง

การแข่งขันกีฬา

17. ท่านคิดว่า ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลส่งผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ มีลักษณะ เป็น
อย่างไร

..... เหมาะสมดีแล้ว ควรปรับปรุง

18. ท่านคิดว่าข้อมูลข่าวสารด้านใด ๆ ที่ต้องการจากเทศบาล โดยที่เทศบาล
ยังไม่มี หรือมี แต่ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

นายชัยวุฒิ สวัสดิรักษ์ เกิดเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2502 ที่จังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จการศึกษา นิเทศศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526 ศิลปศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2527 และพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2530 ปัจจุบัน เป็นอาจารย์พิเศษ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย